

M. P.,

**Dwie krytyki: "krytyczna" i
"komentująca", Wiesław Juszcak,
"Teksty" nr 4 (1972) : [recenzja]**

Biuletyn Polonistyczny 16/48, 153

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) JUSZCZAK Wiesław: Dwie krytyki: "krytyczna" i "komentująca". "Teksty" 1972 nr 4 s. 38-55.

Artykuł poświęcony metodologii historii krytyki artystycznej (krytyki malarstwa), wyróżnia trzy cechy takiej krytyki: względną równoczesność z przedmiotem interpretacji, przyjmowanie wyłącznie estetycznej postawy wobec dzieła sztuki (gdy historyk widzi w nim dokument), posługiwanie się językiem werbalnym. Ocena nie jest cechą dystynktywną krytyki artystycznej. Pośrednicząc między artystą a współczesnym mu odbiorcą, krytyk bliższy jest odbiorcy, z jego pozycji wychodzi. Pośredniczy też między artystą a przyszłym historykiem sztuki, dostarczając historykowi wskazówek interpretacyjnych. Krytyka artystyczna jest w określony sposób autonomiczna wobec przemian samej sztuki, nie odbija ich wiernie. Dla jej terminów kontekstem wyjaśniającym jest twórczość literacka epoki.

BP/48/9

M.P.

(I) SAWICKI Stefan: O "Śmierci" C.K. Norwida. (Z zagadnień semantyki poetyckiej). "Teksty" 1972 nr 4 s. 100-112.

Analiza jednego - spośród wielu pisanych przez Norwida nekrologów i epitafiów - wiersza poświęconego samej śmierci, konfrontującego różne wobec niej postawy. Poeta odrzuca zalecenie "carpe diem" na rzecz chrześcijańskiej wiary w zachowanie po śmierci duchowej "osoby", "istoty" człowieka. W toku analizy przedstawia autor zabiegi kontekstowej zmiany sensu słowa i uwieloznacznianie słowa w wierszu Norwida. Umieszczając "Śmierć" w tradycji literackiej, stwierdza, że semantykę Norwida podjęła dziś poezja lingwistyczna.

BP/48/10

M.P.